

[Peter Jørgensen.]

tivt nok går ind for løsningen af denne opgave. Det er meget godt, at vi nu arbejder for at skabe „Ungdommens uddannelsesfond“, og jeg hylder det initiativ, der her er taget, men har man også tænkt på den investering, der i de nærmest kommende år bliver nødvendig for at kunne skaffe plads til den ungdom, der søger uddannelse? Jeg skal ikke her komme ind på alle de uddannelsesområder, det drejer sig om, selvom de vel alle får de samme vanskeligheder, men kun nævne eet område, som jeg beskæftiger mig en del med, nemlig den tekniske uddannelse og den dertil knyttede specialuddannelse af forskellig art: maskinistiskoler, bygningsteknikum, elektroteknikum og meget, meget andet. Der er på disse skoler efterhånden kommet en akut pladsmangel, og hvis man skal kunne tage de store årgange ind, må betydelige udvidelser finde sted. Men samtidig med at disse opgaver melder sig, tror jeg også, det bliver nødvendigt, at de gældende regler for tilskud til disse skoler tages op til en grundig revision, og at de tages op til revision sammen med loven af 1916 om tilsyn med håndværkerundervisningen her i landet. Dog ønsker jeg at understrege, at der ikke i dette ønske ligger nogen som helst kritik af det personale, der i dag beskæftiges med tilsynet; jeg udtaler kun et ønske om en modernisering og ajourføring i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted på de her nævnte områder. Jeg henstiller til den højtærede handelsminister at have sin opmærksomhed henvendt netop på disse forhold og måske også nedsætte et udvalg, der kan forberede en ny lov på dette område.

Til slut en beskeden henstilling til den højtærede finansminister om at overveje mulighederne for at forhøje det tilskud fra tipsmidlerne, der i dag gives til firmaidrættens. Beløbet andrager i dag 25 000 kr., og når man tager i betragtning, at Firmaernes Idrætsforbund har 65 000 medlemmer, synes jeg, det er et meget beskedent bidrag, man giver dette forbund. Firmaernes Idrætsforbund udfører et efter min mening meget nyttigt arbejde. Vi er jo inde i en periode, da arbejdstempoet sættes i vejret og rationaliseringen skrider frem, og derfor er det prisværdigt, at der fra en organisation som Firmaernes Idrætsforbund gøres en

indsats til gavn for firmaernes fritids- og sportsarbejde. Alene af den grund vil jeg henstille til den højtærede finansminister at overveje muligheden for en beskeden forhøjelse af det tilskud, Firmaernes Idrætsforbund modtager.

Th. Mikkelsen: Jeg vil gerne have lov til fra denne talerstol at omtale et par uheldige forhold, der har været til skade for vort lands produktionsmæssige vilkår i forholdet til omverdenen. Hvis dansk industri, håndværk og landbrug skal have mulighed for at finde afsætning for produktionen på verdensmarkedet i fremtiden, må forudsætningen være lige adgang og lige konkurrencemuligheder med andre interesserede lande i den internationale vareomsætning. Men en sådan ligestilling har det råstoffattige Danmark ikke. Det er derfor med megen bekymring, vi må betragte den seneste tids konkurrencemetoder, der er taget i anvendelse af de store stater for at erobre markederne for deres varer. Sådanne markeder erobres ved anvendelse af en finansieringspolitik, der ved store og udstrakte kreditter med meget store kapitaler udelukker al form for lige konkurrence fra de mindre staters side.

Som eksempel herpå vil jeg nævne resultatet af regeringens forhandlinger med Tyrkiet om leverance fra Danmark af for 60 mill. kr. jernbanemateriel til Tyrkiet. Ordren skulle have været placeret hos Scandia i Randers og Frichs fabrikker i Aarhus, og en sådan ordre ville have betydet en stor beskæftigelse for disse to virksomheder og en handelsaftale med varebytte af meget stor betydning for vort land. Men Danmark mistede denne ordre ved et tilbud fra Tyskland til Tyrkiet, der bød på lavere leveringspriser i kraft af eksportkreditter løbende i 10 år. Denne finansieringsform muliggjorde priser, dansk industri ikke kan konkurrere med, og ordren gik derfor til Tyskland på grund af underpriser, der intet har med lige konkurrence at gøre. Regeringen havde øvet en meget stor indsats for at få ordren placeret hos danske industriforetagender. Der er forlydender fremme om, at Tyskland har afsat 10 milliarder Reichsmark til sådanne langstrakte handelsaftaler, der således finansieres af de tyske skatteydere. Eksportkreditter af